

[Skrumsegler Skau]

deholder de såkaldte totalitærstatsprincipper, som er fuldstændig imod dansk tankegang og også imod dansk tradition både i stort og småt.

Forslaget lukker fuldstændig for, at dansk skibsfart skal kunne klare sig i den internationale konkurrence på de syv have. Det er det, vi gerne vil, og det er det, vi kan gøre med de forslag, som ministeren har lagt frem. Derfor kan Venstre på ingen måde støtte det forslag, som her er fremsat af Fælles Kurs.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Larsen-Ledet ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne gøre et par bemærkninger om forslaget.

Med dette forslag ønsker Fælles Kurs at indføre et øjeblikkeligt, men midlertidigt stop for salg af danske skibe til udlandet. Det Radikale Venstre er enig i, at udflagning er et problem for dansk søfart, men vi må melde fra over for dette forslag. Forslagsstillerne beskæftiger sig i forslaget overhovedet ikke med årsagerne til problemet, nemlig de internationale konkurrencevilkår. Derfor er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det, der er behov for, er at få vedtaget en samlet søfartspakke, der kan mindske incitamenterne til udflagningen.

Fælles Kurs' motiv er bl.a. frygten for, at rederne ved udflagning kan lægge pres på politikerne under behandlingen af søfartspakken. Denne frygt deler vi ikke i Det Radikale Venstre, idet det, der kan ske nu, efter vor opfattelse kun kan få marginal indflydelse på hele situationen.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, det er nogen god idé at lovgive for salg af skibe til udlandet. De internationale konkurrencevilkår ændres ikke med en sådan beslutning. Desuden vil det ikke være hensigtsmæssigt at føre nogle virksomheder videre, der med garanti vil give stort underskud. Faktisk mener vi ikke, det er nogen god idé at blande sig i rederiernes dispositioner på den måde. Det ville ikke engang kunne medføre, at man kunne lønne søfolk, for det ville der ikke være penge til.

Derfor vil vi indstille beslutningsforslaget til forkastelse.

Berlau (FK):

Forslaget var egentlig ganske venligt ment,

og derfor er jeg en smule skuffet over, at ordførerne har taget så ilde imod det, som de har gjort. Jeg vil gerne kommentere et par af de bemærkninger, der er faldet, og i øvrigt redegøre lidt for baggrunden for fremsættelsen af forslaget.

Det er ikke et nyt forslag. Som svar på hr. Tommy Dinesens bemærkninger om, hvor forslaget skulle have været konsulteret før, kan jeg oplyse, at det rent faktisk er præcis magen til det forslag, som Sømandenes Forbund i efteråret 1986 forhandlede med SF, VS og Socialdemokratiet om at fremsætte i Folketinget. Men forslaget vandt ikke tilslutning i disse partier på daværende tidspunkt. Forslaget er altså ikke så fremmed, og det har såmænd også være konsulteret i andre organer på et tidligere tidspunkt.

Når vi fremsætter forslaget, skal det netop ses i sammenhæng med, at vi i øjeblikket behandler søfartspakken, og at der i rederkredse har været en kraftig tendens til at ville vise Folketinget én gang for alle, at de nok skal være med til at bestemme, hvor skabet skal stå, hvis det skal stå i et bestemt hjørne, også selv om det er nødvendigt for dem at udøve det, jeg vil kalde for en urimelig pression, over for Folketinget. Der er ikke noget, der tyder på, at ministeren har fået et tilsagn fra rederne om, at de vil gå på kattepoter i den kommende periode, mens Folketinget behandler forslaget om søfartspakken. Tværtimod er der noget, der tyder på, at rederierne med hårdhændede metoder over for Folketinget agter at vise, hvem det er, der bestemmer.

Dertil skal lægges, at den nuværende regering tilsyneladende agter at give rederne alle muligheder for at overføre deres skibe til udenlandsk flag, samtidig med at de eksisterende skattefinansierede gunstige ordninger bliver bevaret. Ministeren har i Erhvervsudvalget for nylig besvaret nogle spørgsmål, som helt klart viser, at der er givet tilladelse til at overføre skibe til udenlandsk flag, samtidig med at man bevarer muligheden for afskrivningsretten i Danmark i anpartsselskaber eller kommanditselskaber, også med hensyn til driften af selskaberne, og det er da klart inspirerende for en række redere og har allerede været det. Hvad er en større fornøjelse end at kunne meddele sine kommanditister, at de overfører skibene til et udenlandsk flag og opnår nogle billige driftsomkostninger, samtidig med at al den plat, der